

Een derde weg

Over kerk, homofilie en seksualiteit

Het zal je waarschijnlijk niet verbazen dat ik – geschetst in hoofdlijnen – in Nederland twee wegen zie qua houding van kerkelijke gemeenten richting mensen met homo-gevoelens.

De eerste weg:

De meer behoudende kerken wekken de indruk dat ze, op bijbelse gronden, tegenstander zijn van elke uitingsvorm van homoseksualiteit. En soms ook van de gevoelens op zich. In de gemeenten waar ik nu op doel lijkt het vrijwel onmogelijk om met SSA-gevoelens (Same Sex Attraction) uit de kast te komen. Tegelijkertijd lijken die gemeenten zelf stevig met het ‘dossier homo’ in de maag te zitten, en soms wordt zelfs beweerd dat homofilie in de eigen gelederen niet voorkomt... Mensen met SSA-gevoelens die onderdeel uitmaken van een dergelijke gemeente zie ik als mensen ‘op de eerste weg’.

De tweede weg:

Hier worden mensen met SSA-gevoelens geaccepteerd, inclusief hun homoseksuele uitingen. Die uitingen kunnen een beperking hebben: het moet gaan om seks binnen een huwelijk. Maar er zijn ook ruimere vormen, die op zowel hetero- als homo-gebied worden toegestaan. Ik doel op voorhuwelijkse seks, samenwonen en eventueel nog lossere vormen in de omgang, zonder dat dit consequenties heeft vanuit de kerk. Mensen met SSA-gevoelens die onderdeel uitmaken van een dergelijke gemeente zie ik als mensen ‘op de tweede weg’.

U ziet denk ik het dilemma voor de christen met SSA-gevoelens die zich graag bij een kerk aan zou sluiten. Hier een voorbeeld ter illustratie:

Mark is een man die in sterke mate homo-gevoelens ervaart, maar hij wil óók Jezus Christus volgen als Redder en als Heer. Hij is er wel uit, dat hij zijn SSA-gevoelens niet in de praktijk wil brengen: geen homoseks voor hem, in welke zin dan ook. Maar naar welk type gemeente moet hij nu gaan!?

Mark heeft twee redenen om niet voor de éérste weg te kiezen.

De eerste reden is dat hij bang is voor afwijzing vanwege zijn SSA-gevoelens. De tweede betreft zijn angst dat men daar zijn gevoelens zal betitelen als een ziekte of een demonische belasting en dat hij daarom allerlei counseling en therapie zal moeten volgen. Nu heeft hij wel gehoord dat bij sommige anderen de SSA-gevoelens zijn verminderd of verdwenen, of dat ze iets nieuws van God ontvangen hebben - maar dat is niet zijn ervaring. Hij besloot onlangs dat hij het verder aan God overlaat of zijn gevoelens al dan niet zullen veranderen. Zolang dat niet het geval is wil hij – met Gods hulp – celibatair door het leven gaan: dat kruis op zich nemen en Jezus volgen.

Er zijn voor Mark ook twee redenen om niet voor de tweede weg te kiezen.

De eerste reden is, dat hij er van overtuigd is dat de Bijbel homoseksuele relaties verbiedt en dat hij daarom in zo'n gemeente niet op zijn plek zou zitten. Verder realiseert hij zich, dat hij het zichzelf extra moeilijk zou maken door een gemeente te bezoeken waar ook homoseksuele stellen komen.

Maar... hoe moet het nu verder met Mark qua kerk? Zal hij voor de eerste of de tweede weg gaan kiezen? Wat een dilemma! Of is er misschien een andere weg?

Een derde weg:

Dit is de weg die bijvoorbeeld goed zichtbaar wordt in de ‘stories’ van Tracey en David op vernieuwd.com. Zij bekeerden zich tot God en kwamen tot de ontdekking dat de relatie met Jezus Christus en met een ‘kerkelijke familie’ het mogelijk maakt van homoseksueel contact af te zien. Op deze weg sluiten de kerkelijke gemeente en de man of vrouw met SSA-gevoelens uitstekend op elkaar aan! Natuurlijk geldt voor Mark – zoals dat geldt voor iedere christen – dat hij gehoor moet geven aan de voorwaarden die Jezus stelt aan degenen die achter Hem aan willen komen. Jezus zegt in Lukas 9:23,24: “Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen en dagelijks zijn kruis op zich nemen en Mij volgen. Want ieder die zijn leven wil behouden zal het verliezen; maar wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het behouden.”

Dit lijken harde woorden. Maar moet je horen: wanneer je je volledig en met volharding aan Hem overgeeft en aan Hem toevertrouwt... als je niet meer je eigen wensen achterna loopt maar Gods wil zoekt en doet... als je bewust samen met anderen christenen als Gods gezin leeft... dan vult Hij je met liefde voor alle mensen en ben je een medewerker in Gods Koninkrijk. Je focust dus niet langer op zelfontplooiing, maar wordt toch juist meer degene zoals je bent bedoeld. Je ziet af van de vervulling van je eigen seksuele verlangens, maar wordt toch gelukkiger in plaats van ongelukkiger. Zeker, strijd zal er ook zijn, soms misschien heel heftig! Maar God is dan bij je. En als je zondigt dan mag je dat naar God toe erkennen en vergeving ontvangen, omdat Jezus Christus dat mogelijk heeft gemaakt.

Voorwaarde voor deze ‘weg’ is wel dat zo iemand andere gelovigen om zich heen heeft die hem of haar volkomen accepteren qua persoon en qua keuze voor het celibaat; dat er echt sprake is van Gods familie, waarvan hij of zij deel uitmaakt! Een groep christenen die, net zoals de vroege kerk, singles weet te waarderen (1 Kor. 7:7,32). Mark is trouwens – juist door zijn strijd met SSA-gevoelens en zijn wens voor God te leven – uiteindelijk flink geestelijk gegroeid. In combinatie met zijn levenservaring is hij nu vaak tot steun van andere gelovigen, wanneer die op hun beurt door een ‘tijd van worsteling’ gaan.

Tegen mensen die denken dat het verhaal van deze derde weg onmogelijk is kan ik alleen maar zeggen: ik ken het uit eigen ervaring; het is waar. Het mooie is dat je er steeds meer achter komt hoe belangrijk het is dicht bij God te blijven.

Natuurlijk: ik ben nog onderweg, maar meestal vol goede moed!

Gert Lemkes, Gouda

